

4°) når forandringer med hensyn til en ejendom ifølge lovens bestemmelser nødvendiggjorde en ny ansættelse.

Ved de anførte omvurderinger 1°-4° skulle ansættes såvel vurderingssum til ejendomsskyld som grundværdi.

For ansættelsen af vurderingssummen til ejendomsskyld fastsattes dog, at der ikke herved skulle tages hensyn til de forandringer i prisforholdene, der måtte være indtrådt siden sidste alm. vurdering. Vurderingsrådet skulle derimod ansætte, hvad der ved den sidste alm. vurdering ville have været værdien af ejendommen i dens nuværende tilstand. Ved vurderingen efter 2° kunne vurderingssummen fra sidste forudgående vurdering endvidere ikke forhøjes med et større beløb end bygningsforandringens bekostning (§ 2, stk. 3).

Ved fastsættelsen af grundværdien skulle der derimod tages hensyn til prisforholdene på tidspunktet for vurderingen.

Foruden i de nævnte tilfælde 1°-4° skulle der endvidere ved de årlige omvurderinger foretages vurdering

5°) af grundarealer som ved anlæg af jernbaner, gader, veje, pladser o. lign. eller af andre særlige årsager måtte antages at være steget i værdi.

I disse tilfælde skulle der imidlertid kun ske ansættelse af ejendommens grundværdi.

I motiverne til 1922-loven var om det særlige princip for ansættelsen af vurderingssummen til ejendomsskyld anført, at navnlig hensynet til skattebyrdens ligelige udmåling indenfor den enkelte vurderingsperiode talte herfor, og om bestemmelsen for grundvurderingerne efter 5°, at det var en regel, der navnlig udkrævedes af hensyn til muligheden for indførelse af kommunal grundværdistigningsskat. Det anførtes, at dette hensyn endvidere havde foranlediget den almindelige bestemmelse om, at omvurderingerne til jordværdi i alle tilfælde måtte ske efter prisforholdene på tidspunktet for vurderingerne.

Det blev dog senere i det af ligningsdirektoratet i 1945 udgivne tillæg til Overskyldrådets vurderingsvejledning fra 1931 („den røde bog“) på side 42 anført, at finansministeren havde udtalt, at det ikke kunne antages at have været meningen med den anførte lovbestemmelse, at der ved ansættelsen af grundværdien ved årsvurde-

ringerne skulle tages hensyn til prisændringer af almindelig karakter. Der skulle alene tages hensyn til den stigning eller det fald i prisen for den pågældende grund, der skyldtes særlige årsager, f. eks. anlæg af gade eller vej eller en bys vækst.

Denne vejledning blev senere gentaget i ligningsdirektoratets cirkulærer om årsvurderingerne til og med 1955.

7. Lov nr. 47 af 6. marts 1936 fastsatte, at de alm. vurderinger og årsvurderingerne fremtidig skulle foretages pr. 1. oktober (8. alm. vurdering pr. 1. oktober 1936) og med skattemæssig virkning fra det efter vurderingen følgende skatteår.

8. Ved diverse love blev den 9. alm. vurdering, der skulle have fundet sted den 1. oktober 1941, udskudt, senest ved lovanordning nr. 54 af 7. marts 1944, der udskød vurderingen til den 1. oktober 1945.

9. Ved lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grundstigningsskyld indførtes der adgang til at få foretaget vurderinger også udenfor de alm. vurderinger og årsvurderingerne, idet der til brug ved påtænkt salg af en selvstændig vurderet ejendom eller påtænkt eller sket salg af en ikke-vurderet, særskilt matrikuleret parcel til enhver tid kunne fås foretaget vurdering af ejendommen eller parcellen med tilhørende ny eller selvstændig beregning af den afgiftspligtige grundstigning (§ 13).

Ved disse vurderinger udenfor de alm. vurderinger og årsvurderinger, der skulle foretages efter prisforholdene på vurderingstidspunktet, skulle der dog alene foretages ansættelse af grundværdien, og vurderingerne skulle ikke lægges til grund ved beregningen af grundskyld og grundstigningsskyld, der vedblivende kun skulle beregnes på grundlag af ansættelserne ved de alm. vurderinger og årsvurderingerne, men de pågældende ejendomme og parceller og restejendommene skulle i stedet optages til ny selvstændig vurdering pr. førstkommande 1. oktober (§ 14).

10. Lov nr. 61 af 12. marts 1955 udskød den 11. alm. vurdering til 1956.

11. Lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme. Efter denne lov skulle alm. vurdering herefter finde sted pr. 1. september 1956 (11. alm. vurde-